

DANIELOVI OKÁLIMU

Bratislava 23. júna 1948

Milý Daňo!

V odpise Ti posielam prípis, ktorý expeduje Povereníctvo školstva dnes na Povereníctvo vnútra. Ide o záležitosť až nechutnú, pri ktorej zaráža najviacej, s akým obdivuhodným nezaujmom správa sa vedenie jedného mesta, nota bene hlavného mesta Slovenska, k školským potrebám svojho obyvateľstva. Vôbec si naša samospráva uľahčuje situáciu tým, že správa škôl je štátna. Srdečne ju nezaujima, či môže a ako môže štát školy umiestniť. Buď taký dobrý a húkni na tých „šadtsfotrov“, t. č. sa národným výborom nazývajúcich, aby mysleli na to, čo im zákon, rozhodnutie Zboru povereníkov prikazuje a ich zdravý rozum prikazovať má.

Srdečne si Ťa zdraví

Tvoj
L. Novomeský

JUDr. Daniel Okáli (pozri charakt. v I. zv. str. 155) v tom čase povereník vnútra, napísal 26. VI. predsedovi NV dr. A. Vasekovi, že ho Novomeský upozornil na svojvoľné rušenie meštianskej školy v bratislavskom Živnodome. Hoci je katastrofálny nedostatok školských budov, nezmenšuje sa eminentný záujem o riadne školenie detí. „Prosím Ťa, zakroč, aby meštianska škola bola ponechaná svojmu účelu...“

A. Vasek odpovedal Okálimu 1. VII. 1948, že uznesenie ZP z novembra 1947 sa vzťahuje na školské budovy po fronte obsadené úradmi. Živnodom je mestský obytný dom, nikdy nebol školou. Byty na IV. poschodí sa len dočasne a provizórne používali na školské účely — do mája 1947. PŠO o mesiac miestnosti dobrovoľne uvoľnilo. MNV ich potrebuje pre Správnu bytovú komisiu.

O probléme so Živnodomom pozri už v I. zv. list PZP z 18. X. 46.